

Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup), finder jeg ikke Anledning til at gaa nærmere ind paa de mere almindelige konstitutionelle Betragtninger, som Lovforslaget kunde give Anledning til. Naar jeg ønsker at indtale mig om et Par Spørgsmaal paa Finansloven, skal jeg for saa vidt holde mig borte fra den konstitutionelle Side af Sagen. Jeg skal da først tillade mig at fremdrage en Side af Spørgsmaalet om Anlægget af et Frilager, som ikke har kunnet komme direkte frem under den tidligere Behandling af Sagen. Som det vil være i de Herrers Grindring, blev der oprindelig her i Tinget forelagt et Forslag om Anlæg af et Frilager, og Ministeren lagde i al Fald aldeles fortrinnsvis Bægt derpaa og lod det andet Spørgsmaal, som staar i nær Forbindelse dermed, nemlig Anlægget af en Frihavn, helt eller delvis ude af Betragtning. Efterhaanden kom den ærede Regering i det hele taget — den forterer jo ikke under den samme Minister, derfor siger jeg den ærede Regering — mere og mere ind paa Spørgsmaalet om en Frihavn, og Sagen udviklede sig efterhaanden saaledes, at begge de to Spørgsmaal bleve satte i meget nøje Forbindelse med hinanden. Dette skyldes væsentlig den Maade, dette Ting tog Sagen paa. Oprindelig da Spørgsmaalet om en Frihavn fremkom, stod den ærede Finansminister, i al Fald for sit Vedkommende, paa det Standpunkt, at det skulde være et ringe Anlæg, som skulde omfatte, saa vidt jeg mindes, 40,000 Kv.-Alen. Men Ministeren og i det hele taget Regeringen gik efterhaanden over til at betragte Sagen paa samme Maade som dette Ting, nemlig at det burde være en Frihavn af en ganske anden Art, som jeg nu ikke nærmere skal komme ind paa, thi det er jo ikke Frihavns-spørgsmaalet, som her foreligger. Men det blev gjort gældende baade fra Regeringens Side og navnlig fra dette Tings og dets Udvalgs Side, at disse to Spørgsmaal stod i nøje Forbindelse med hinanden. Vel kunde man selvfølgelig løse det ene uden det andet, det kan jo ikke bestrides, men naar man havde for Øje, at begge disse to Anlæg burde foretages, og at navnlig Frihavnen burde anlægges efter den Maalestok, man nu fra alle Sider er enig om, maatte det saa Indflydelse paa, hvorledes Frilageret skulde være, og folgelig kunde der ikke godt tages Bestemmelse om Frilageranlægget, uden at der tillige samtidig dermed blev truffet Afgørelse af Frihavns-spørgsmaalet. Det er den Udvikling, denne Sag hidtil har faaet, og man har ikke haft nogen som helst Anledning til at

antage, at Regeringen, saavel Finansministeren som Indenrigsministeren, hver for sit Vedkommende, ikke var fuldstændig enig med dette Ting i denne Opfattelse af Sagen. Nu kom Sagen i Slutningen af forrige Samling som bekendt til at foreligge saaledes, at Frilagerbevillingen ligesom de tidligere har var indsat paa Finansloven, og Udvalget havde taget sit Forbehold lige over for den, idet Udvalget og Tinget med Udvalget ikke ønskede at tage Bestemmelse derom, førend det tillige kunde tage Bestemmelse om Frihavnsagen. Frihavnsagen kom her til Folketinget i Slutningen af forrige Samling paa et Tidspunkt, hvor der ikke materielt vilde være Mulighed for at undergive det blot en nogenlunde gennemgribende Behandling, som dog et saa stort Spørgsmaal, der for første Gang forelaa for dette Ting, nødvendig krævede. Det var under de Omstændigheder et meget naturligt Ønske, at man, da vi vidste, at Samlingen af velbekendte Grunde ikke kunde forlænges ud over den 1ste April, saa ønskede at faa den Sag undergivet en saglig Behandling, saaledes at den kunde foreligge til Afgørelse nu i Efteraaret, naar Rigsdagen atter traadte sammen og da Frilager- og Frihavns-spørgsmaalet i Forening. Af Grunde, som ikke ere mig fuldstændig klare, og som jeg derfor ikke skal komme dybere ind paa, modsatte Regeringen og Højre sig det, skønt det — jeg kan, da jeg var Ordfører i denne Sag, bestemt erklære det — var bort Ønske ved det Forslag, vi den Gang stillede, at fremme denne Sag saa hurtig som mulig, saantidig med at vi undergav den den grundige Overvejelse, som Sagen nødvendig krævede. Efter at disse to Sager nu vare komne i en saadan nøje Forbindelse med hinanden, og efter at Regeringen var gaaet ind paa, at de kom i den Forbindelse med hinanden, saa maatte det unægtelig overraske i høj Grad, at Regeringen, paa den os alle vel bekendte Maade, som jeg nu ikke nærmere skal karakterisere konstitutionelt, afgjorde Frilagerens administrativt og derved løste den fra sin Forbindelse med Frihavns-spørgsmaalet. At det ikke er uden Betydning, ønsker jeg at ytre mig noget nærmere om. Naarsagen til, at disse to Spørgsmaal ere blevene satte og maa sættes i Forbindelse med hinanden, er den, at Frilagerets Størrelse og Indretning, hele dette Anlægs Omfang og Bestaafenhed for en væsentlig Del maa bero paa, hvorvidt og hvorledes Frihavnen bliver indrettet. En Frihavn vil kunne indrettes saaledes, at et Frilager paa den nuværende Toldbodplads bliver, om ikke overflødig, det tror jeg ikke, saa dog af meget mindre Betydning, end det ellers